

Dictamen en relació amb la consulta formulada per una Diputació sobre el tractament que ha de tenir la signatura manuscrita del personal i dels càrrecs electes de la Diputació respecte a diferents supòsits plantejats en matèria de transparència.

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades escrit de la Diputació a fi i efecte d'obtenir assessorament en relació a les seves obligacions respecte al tractament de la dada de la signatura manuscrita del personal que hi treballa i dels càrrecs electes.

Atès que la signatura manuscrita és una dada de caràcter personal, que no figura entre les dades excloses de protecció a les que fa referència l'article 2.2 del Reglament de desenvolupament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, interessa conèixer l'opinió d'aquesta Autoritat sobre el seu tractament en els casos següents:

1. En relació a la publicació de documents originàriament en suport paper, posteriorment digitalitzats i incorporats a la seu electrònica de la Corporació per donar compliment a les obligacions derivades de publicitat activa derivades de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, interessa saber si és correcte fer-la visible o s'ha d'excloure en compliment del principi de qualitat de l'article 4 de la LOPD, atès que en aquest context no aporta autenticitat al document, prenent en consideració també que la signatura manuscrita és utilitzada per aquestes persones en les seves activitats privades i connecta, en conseqüència, amb el seu dret a la intimitat personal i familiar.
2. En la comunicació de documents a ciutadans en l'exercici del seu dret d'accés a la informació pública, si ha de ser considerada dada merament identificativa, en els termes de la Llei 19/2014, o s'ha d'excloure de comunicació en aplicació del principi de qualitat esmentat, i dels criteris establerts als articles 22 a 24 de la Llei 19/2014.
3. En la comunicació de documents a càrrecs electes, en exercici de les funcions que els atribueix la normativa de règim local, si poden tenir accés a la signatura del personal i la resta de càrrecs electes, o s'ha d'evitar aquesta comunicació, pel fet que aquesta és utilitzada per aquestes persones en les seves activitats privades, i connecta, en conseqüència amb els seu dret a la intimitat personal i familiar, per la qual cosa suposaria causa d'exclusió d'acord amb l'article 164.3 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril).

Analitzada la consulta, que s'acompanya de la documentació assenyalada, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto el següent dictamen.

I

(...)

II

La consulta es planteja entorn al tractament que ha de tenir la signatura manuscrita que consta en els diferents documents en què intervenen els empleats públics en l'exercici de les seves funcions, quan aquests documents han de ser objecte de comunicació a persones diferents dels titulars d'acord amb els diferents règims d'accés previstos en les lleis aplicables.

D'entrada la signatura manuscrita consisteix en un traçat gràfic (nom, cognoms i rúbrica) que plasma una persona en un document amb el seu puny i lletra, per donar-li autenticitat o per expressar que aprova el seu contingut. Mitjançant aquesta rúbrica, la persona desenvolupa unes traces pròpies i personals que la identifiquen. D'acord amb l'article 3 a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD) és dada de caràcter personal *“qualsevol informació referent a persones físiques identificades o identificables”*. El Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de l'LOPD (RLOPD) especifica que ho és, *“qualsevol informació numèrica, alfabètica, gràfica, fotogràfica, acústica o de qualsevol altre tipus que concerneix persones físiques identificades o identificables”*, article 5.1.f), i considera com a persona identificable *“qualsevol persona la identitat de la qual es pugui determinar, directament o indirectament, mitjançant qualsevol informació referida a la seva identitat física, fisiològica, psíquica, econòmica, cultural o social”*, sempre que aquesta identificació no requereixi *“terminis o activitats desproporcionats”* (article 5.1.o).

Partint, doncs, de la consideració de la signatura com a dada personal, aquesta resta subjecta al règim de protecció de dades de caràcter personal. I amb caràcter general, les dades de caràcter personal objecte de tractament només podran ser comunicades a un tercer per al compliment de la finalitat directament relacionada amb les funcions legítimes del cedent i cessionari, amb el consentiment previ de l'interessat. No obstant això, d'acord amb l'article 11.2 a) l'LOPD serà procedent la cessió de dades sense comptar amb el consentiment de l'interessat, quan aquesta cessió estigui emparada per una norma amb rang de Llei.

A partir d'aquí, els diferents supòsits de comunicació de dades a tercers que es plantegen seran analitzats d'acord amb el règim jurídic que resulti d'aplicació.

III

La Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, informació pública i bon govern, és d'aplicació a les entitats que integren l'Administració Local des de l'1 de juliol de 2015, llevat del seu Títol II, que de conformitat amb llur disposició final quarta, els va començar a ser d'aplicació l'1 de gener de 2016.

La Llei regula d'una banda, el règim de transparència en l'activitat pública (Títol II), mitjançant el qual obliga a tots els subjectes inclosos en l'article 3 a adoptar les mesures necessàries per a facilitar a les persones el coneixement de la informació pública, la qual ha de fer-se pública en les seues electròniques i els llocs web dels subjectes obligats. Defineix la "transparència" com l'acció proactiva de l'Administració de donar a conèixer la informació relativa als seus àmbits d'actuació i les seves obligacions, amb caràcter permanent i actualitzat, de la manera que resulti més comprensible per a les persones i per mitjà dels instruments de difusió que els permetin un accés ampli i fàcil a les dades i els facilitin la participació en els assumptes públics (article 2.a) Llei 19/2014), i la "informació pública" com la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei (article 2.b) Llei 19/2014)

D'altra banda, regula el règim d'accés a la informació pública (Títol III), segons el qual *les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda*" (article 18.1), i defineix el dret d'accés a la informació pública com el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei.

Cal fer referència a la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern, la qual resulta també d'aplicació a les entitats que integren l'Administració local, les quals disposaven d'un termini màxim de dos anys per a que els òrgans d'aquestes entitats s'adaptessin a les obligacions que s'hi preveuen (disposició final novena), termini que finalitzava el 10 de desembre de 2015.

Dit això, l'accés dels ciutadans a la informació pública, sigui com a conseqüència de la publicació d'aquesta informació en les seues electròniques i llocs webs corporatius, o sigui com a conseqüència d'una sol·licitud que es formuli en exercici del dret d'accés, resta subjecta a una sèrie de limitacions previstes en els articles 20 i següents de la Llei 19/2014.

Així d'acord amb l'article 20 de la Llei 19/2014, el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis. Concretament, i en relació a la protecció de dades de caràcter personal, els articles 23 i 24 estableixen els criteris que cal seguir quan la informació que ha de ser objecte de tractament o cessió conté dades de caràcter personal.

Escau recordar que els límits al dret d'accés, seran d'aplicació tant a la informació publicada en compliment de les obligacions de publicitat activa, com a la informació que es sol·liciti i sigui facilitada com a conseqüència del dret d'accés a la informació pública. I això perquè, d'acord amb l'article 7.1 de la llei 19/2014:

“ Els límits aplicables a les obligacions de transparència són els mateixos que el títol III estableix per al dret d'accés a la informació pública, especialment els relatius a la protecció de dades de caràcter personal.”

Situats en aquest context, i tenint en compte que la qüestió versa sobre la possible comunicació a tercers d'una dada personal - la signatura manuscrita d'una persona -, correspon analitzar si la seva divulgació o cessió sense el consentiment de la persona interessada restaria emparada o no per allò que disposa la Llei 9/2014, i per respondre aquesta qüestió, cal tenir en compte el criteris previstos en els articles 23 i 24 en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

Pel que fa a les dades personals especialment protegides, això és, les que revelen la ideologia, l'afiliació sindical, la religió o les creences, les que fan referència a l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives (article 7 de l'LOPD), regeix el que disposa l'article 23 de la Llei 19/2014:

“Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.”

No tractant-se en aquest cas d'una dada especialment protegida, serà d'aplicació el que disposa l'article 24 de la Llei 19/2014:

“1. S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23 (dades especialment protegides), es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

a) El temps transcorregut.

b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.

c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.

d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.

(...).”

IV

En primer lloc caldrà tenir en compte la previsió de l'article 24.1 relativa a les dades merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració. La llei no concreta quines són exactament aquestes dades, “merament identificatives”, però en tot cas, haurien d'incloure les dades identificatives de les persones que han intervingut en els expedients per raó de les seves funcions, això sí, sempre que es tracti de

dades que estiguin relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració i que siguin estrictament necessàries per a l'exercici d'aquestes funcions.

D'entrada tal i com s'exposa en la Recomanació 1/2011, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades sobre la creació, modificació i supressió de fitxers de dades de caràcter personal de titularitat pública, que es pot consultar al web www.apd.cat, tant la signatura o empremta com la signatura digital estan incloses dintre de la categoria de dades identificatives. La qüestió, però, no radica en determinar si aquesta dada és o no identificativa, qüestió que no hauria de ser controvertida, sinó en interpretar quines són les dades que essent identificatives, quedarien incloses en l'àmbit d'aplicació de l'article 24.1 de la Llei 19/2016.

En aquest sentit, fent una interpretació sistemàtica, en el context de transparència, el que es pretén és facilitar un accés més obert a aquelles dades que essent només identificatives de les persones que intervenen com a empleats públics, estiguin directament relacionades amb l'activitat que realitzen, i hauran d'esser, aquelles que siguin estrictament necessàries en l'exercici de les seves funcions. A partir d'aquesta interpretació, el fet que l'empleat públic estampi la seva signatura en un document en el marc d'un expedient o procediment administratiu, implica que ratifica i accepta el contingut del document en que intervé. Ara bé, normalment aquesta dada no és estrictament necessària per a què el ciutadà pugui identificar la persona que intervé en el document, (cosa que si ho és poder conèixer el nom i cognoms), sentit últim que entenem persegueix la legislació de transparència en general i el supòsit d'accés generalitzat previst en l'apartat 1 de l'article 24 en particular.

Feta aquesta interpretació, hem de concloure que una dada com la signatura ha de ser considerada a efectes d'aquesta llei, dintre de la resta de dades personals incloses en el supòsit de l'apartat 2 de l'article 24, i conseqüentment la possible cessió a tercers d'aquesta dada, només serà legítima prèvia ponderació entre l'interès públic en la seva divulgació i els drets de les persones afectades.

Així, des de la perspectiva del dret fonamental a la protecció de dades personals (article 18.4 CE), cal tenir en compte, especialment, el principi de qualitat de les dades, en la seva vessant de principi de proporcionalitat, segons el qual (article 4 LOPD):

“Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut.”

Tenint en compte que la comunicació d'una dada personal a tercers només serà legítima quan aquesta sigui adequada, pertinent i no excessiva, en funció de les diferents situacions plantejades i dels diferents interessos i drets en joc, caldrà decidir si la divulgació de la signatura s'ajustaria a la finalitat que persegueix la legislació de transparència o si ans el contrari, ha de prevaler, la protecció de dades de les persones afectades, d'acord amb el principis de proporcionalitat, finalitat i qualitat de l'LOPD.

En qualsevol cas, i respecte tots els documents en què hi figura informació de caràcter personal de terceres persones, s'ha de fer notar que l'article 31 de la Llei 19/2014 estableix que si la sol·licitud d'informació pública pot afectar drets o interessos de tercers, identificats o fàcilment

identificables se'ls ha de donar trasllat de la sol·licitud, per tal que pugui fer les al·legacions que considerin convenients, en aquells casos en què puguin ser determinants del sentit de la resolució. Aquest tràmit resulta essencial per tal que les persones afectades hagin disposat de la possibilitat d'exposar si consenten l'accés a la informació o si hi ha algun element que, en funció de la situació personal de la persona afectada, al seu parer hauria de comportar una limitació de l'accés.

V

En relació amb la comunicació de dades prevista en el cas de la publicació de documents originàriament en suport paper, posteriorment digitalitzats i incorporats a la seu electrònica de la corporació, per donar compliment a les obligacions de publicitat activa derivades de la Llei 19/2014, el que cal determinar és si la inclusió d'una dada com la signatura manuscrita del funcionari o empleat públic en un document escanejat i publicat, s'ajustaria a la finalitat que persegueix la legislació de transparència, i d'altra banda, quina és la l'afectació que pot tenir respecte al dret de protecció de dades de les persones afectades.

La informació subjecta al règim de transparència i a l'obligació de publicitat activa afecta totes les matèries relacionades amb l'activitat pública, i d'acord amb l'article 8.2 de la Llei 19/2014, aquesta ha de comprendre totes les dades i els documents amb l'abast i la precisió que determinen els articles 9 a 15, on es detalla la informació que ha de ser publicada matèria per matèria. Amb caràcter general aquesta informació “ *ha d'esser congruent amb la finalitat de coneixement prevista en cada cas i ha d'esser adequada i completa pel que fa al contingut informatiu que determina la Llei.*”

En termes similars, per aplicació de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern, disposa que les Administracions públiques, singularment, les entitats que integren l'Administració local (art. 2.1.a) Llei 19/2013), han de publicar de forma periòdica i actualitzada la informació el coneixement de la qual és rellevant per garantir la transparència de la seva activitat relacionada amb el funcionament i control de l'actuació pública (article 5.1 Llei 19/2013).

En definitiva, són molts i de molts tipus els documents que han d'esser publicats als webs corporatius, i tot i així el llistat és obert, atès que segons la lletra m) de l'article 8, s'haurà de publicar a més, “*qualsevol matèria d'interès públic i les informacions que siguin demanades amb més freqüència per via de l'exercici del dret d'accés a la informació pública* “. Això fa que la finalitat de coneixement d'una informació concreta pugui ser sensiblement diferent en cada cas, però atès que la consulta es planteja de manera generalitzada, l'anàlisi també es farà de manera generalitzada, sense perjudici que correspongui fer una valoració diferent en el cas concret que pugui sorgir.

La llei de transparència té per finalitat establir un sistema de relació entre persones i l'Administració pública i altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública (article 1.2).

L'objectiu de transparència és donar a conèixer al ciutadà la informació relativa a l'activitat de l'administració en tots els àmbits en que aquesta intervé i, en definitiva, que el ciutadà pugui saber què fa l'Administració, com ho fa, qui ho fa i en base a què ho fa. En aquest context és rellevant que el ciutadà pugui identificar la persona o persones que en exercici de càrrec públic han intervingut en un expedient, tràmit o procediment. I això implicaria, no només saber la seva identitat, sinó també la posició que l'empleat ocupa dintre de l'organització administrativa, això és el càrrec o lloc d'ocupació.

Amb tot, per al compliment de l'objectiu de transparència, sembla que seria suficient amb el fet de poder identificar el funcionari o empleat públic, això és saber el nom i cognoms, i també, com hem apuntat, quin és el càrrec que ocupa dintre de l'organització. D'aquesta manera el ciutadà pot conèixer qui és responsable del contingut del document cas que vulgui exercir els seus drets o fins i tot exigir responsabilitats per una actuació pública concreta. Això sens perjudici que hi pugui haver algun cas concret, en que hi hagi un empleat públic que trobant-se en una situació personal especialment vulnerable, en la qual pugui ser desaconsellable la revelació del lloc on treballa i el càrrec que ocupa, cas que justificaria una limitació de l'accés.

En aquest sentit, la inclusió en el document escanejat de la signatura manuscrita de l'empleat públic no afegiria cap informació que sigui estrictament necessària per a la finalitat perseguida. El fet que la publicació es faci en un web oficial de la corporació, suposa una garantia suficient de que la informació que es publica és veraç i coincideix amb el contingut del document original i signat en suport paper.

D'altra banda, la publicació de la signatura manuscrita de qualsevol persona suposa una sobreexposició que comporta un risc perquè qualsevol persona que tingui accés a aquest document pot acabar reproduint aquesta signatura, risc que augmenta quan la mateixa signatura apareix repetidament en una sèrie de documents que es fan públics.

Prenent aquests elements en consideració, valdria la pena prendre com a pràctica generalitzada, suprimir les signatures en el moment d'escanejar i publicar els documents al web, sempre que en el mateix lloc web s'adverteixi sobre aquesta circumstància, i es faci constar expressament que es disposa de la documentació original signada a efectes de que pugui ser consultada.

VI

En relació amb la comunicació de dades prevista en el cas de sol·licituds per part del ciutadans, en exercici del dret d'accés a la informació pública als diferents documents que estiguin en poder de la corporació, cal fer un anàlisi similar al supòsit anterior, i en aquest sentit, determinar si la inclusió de les signatures de les persones que intervenen en els documents que han de ser lliurats, s'ajustaria a la finalitat que persegueix la legislació de transparència, sense oblidar la seva afectació respecte al dret a la protecció de dades de les persones afectades.

L'exercici del dret d'accés es configura segons el preàmbul de la mateixa llei de transparència com un complement a la informació que el ciutadà pot obtenir per la via de la transparència. D'entrada, en aquest cas hi ha una persona concreta que demana poder conèixer una

informació determinada, de manera que hi haurà un destinatari identificat que actua amb una finalitat de coneixement també concreta, elements que caldrà tenir en compte en cada cas a l'hora de decidir sobre aquesta qüestió.

En principi, amb caràcter general és probable que per complir amb la finalitat de coneixement que pugui tenir un ciutadà en demanar l'accés, sigui suficient lliurar una còpia del document sense que constin les signatures de les persones que intervenen. No obstant això, no es pot descartar que en funció de quina sigui la finalitat perseguida, hi hagi casos en que estigui justificat, i fins i tot sigui imprescindible el lliurament del document de forma íntegra, signatures incloses, circumstàncies que caldrà valorar de manera individualitzada. Aquest seria el cas, per exemple en què es posi en dubte l'autenticitat d'un document o s'hagi d'acreditar que aquest ha estat efectivament signat.

D'altra banda, no es pot negar que hi hagi també en aquest cas, certs riscos, amb la divulgació de la signatura manuscrita d'una persona, tot i que aquests siguin menors, donat que hi ha un destinatari concret de la informació que s'està facilitant, el qual és responsable de l'ús que se'n faci i que resta subjecte a l'observança dels principis i obligacions de l'LOPD.

Dit això, i al marge que caldria analitzar el tipus d'informació que es demana en cada sol·licitud concreta, i la finalitat que es persegueix amb l'accés, es podria considerar la possibilitat de lliurar la documentació a la qual es pretén accedir, fent una dissociació prèvia i ometent les signatures de les persones que intervenen, sempre que, en la documentació que es lliura es faci constar aquesta circumstància, i es manifesti que aquesta es correspon amb el document original signat que consta en l'expedient, això sí, amb la signatura de l'empleat públic que lliura la documentació. Aquest criteri ha de ser extensible a les signatures de terceres persones que intervinguin en els respectius documents. Aquesta seria una mesura menys intrusiva respecte al dret a la protecció de dades de les persones afectades.

VII

En relació a la tercera de les qüestions plantejades, és a dir, en el supòsit que qui sol·liciti l'accés a la documentació siguin càrrecs electes, que la demanen en exercici de les funcions que els atribueix la legislació de règim local, caldrà tenir en compte el règim jurídic específic previst per als regidors i diputats provincials.

Així, quan els destinataris són càrrecs electes de la corporació, d'acord amb el règim específic d'accés a la informació previst en la legislació de règim local, fonamentalment, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL) i el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC).

.La disposició addicional primera, apartat segon, de la Llei 19/2014 estableix que *"l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei."*

En aquest cas, per tant, serien d'aplicació les disposicions que estableix la legislació de règim local, fonamentalment, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local

(LRBRL) i el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), pel que fa a l'accés dels regidors o els diputats provincials a la informació municipal.

Això sens perjudici que a la persona reclamant se li hagi de reconèixer com a mínim les mateixes garanties pel que fa a l'accés a la informació –incloent la possibilitat d'interposar reclamació davant la GAIP- que a la resta de ciutadans que no tinguin aquesta condició de càrrec electe, atesa l'aplicació supletòria de la Llei 19/2014 (D.A.1a. apartat 2).

Quant a l'accés a la informació per part dels càrrecs electes, en l'exercici de les seves funcions, l'article 77 de la LRBRL estableix que *“todos los miembros de las Corporaciones locales tienen derecho a obtener del Alcalde o Presidente o de la Comisión de Gobierno cuantos antecedentes, datos o informaciones obren en poder de los servicios de la Corporación y resulten precisos para el desarrollo de su función. La solicitud de ejercicio del derecho recogido en el párrafo anterior habrá de ser resuelta motivadamente en los cinco días naturales siguientes a aquél en que se hubiese presentado.”*

En el mateix sentit es pronuncia el TRLMRLC en disposar, en el seu article 164.1, que *“tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir (...) tots les antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de la seva funció.”*

Així mateix, convé assenyalar que l'exercici d'aquest dret d'accés a informació municipal es troba en qualsevol cas sotmès a determinades condicions previstes en la mateixa legislació de règim local. En concret, l'esmentat article 164 del TRLMRLC explicita que:

“2. Els serveis de la corporació han de facilitar directament informació als membres de les corporacions quan:

- a) Exerceixin funcions delegades i la informació es refereixi a assumptes propis de llur responsabilitat.*
- b) Es tracti d'assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats dels quals són membres.*
- c) Es tracti de l'accés a informació o documentació de la corporació local que sigui*

Per tant, cal tenir en compte que la petició d'accés dels diputats provincials a la informació sol·licitada té el seu fonament en l'esmentat dret fonamental de l'article 23.1 CE, el qual *“para los asuntos públicos municipales se desarrolla, en uno de sus aspectos, en el artículo 77 de la LRBRL (...)”* (STS 15 de setembre de 1987).

L'accés a dades personals incloses en informació de la Diputació provincial per part d'un diputat que no té atribuïdes responsabilitats de govern hauria de trobar la seva justificació, des del punt de vista de la protecció de dades, en l'exercici de les funcions que té atribuïdes com a membre d'òrgans col·legiats de la pròpia corporació local i, de manera especial, en les funcions de control, com ara la formulació de preguntes, interpel·lacions, mocions o, fins i tot, la moció de censura, que li atribueix la legislació de règim local.

Cal tenir en compte que els càrrecs electes participen d'una actuació pública que es manifesta en una àmplia gamma d'assumptes concrets, entre els quals destaca el dret a la fiscalització de

les actuacions de la corporació provincial i al control, anàlisi, estudi i informació dels antecedents necessaris, que tinguin els serveis de la Diputació, per a la seva tasca de control i per a documentar-se als efectes d'adoptar decisions en el futur (entre d'altres, STS de 29 de març de 2006).

Alhora, és un fet habitual que els diputats, en l'exercici de la seva activitat ordinària tinguin accés a una quantitat indefinida de documents de la corporació per tal de poder preparar els assumptes que han de ser tractats al Ple, i des d'aquest punt de vista, no semblaria lògic que disposessin de forma íntegra d'aquests documents en aquest cas, i en canvi s'haguessin d'excloure les signatures, quan aquest accés es produeix com a conseqüència d'una petició d'informació concreta.

Per tot plegat cal entendre que, si bé l'accés a la informació per part del càrrecs electes no pot desconèixer els límits establerts per la legislació de transparència, l'aplicació d'aquests límits s'haurà de fer ponderant necessàriament els drets i interessos en joc, entre els quals caldrà tenir en compte en tot cas el seu dret fonamental a la informació, que se suma a l'interès públic general favorable a l'accés, que d'aquesta manera esdevindrà especialment reforçat en relació amb els límits que puguin concórrer al cas.

En aquest context no sembla que s'hagi de restringir la inclusió de les signatures que constin en els documents que es facilitin a aquells que els demanen com a diputats i per a l'exercici de les seves funcions. Tot això sens perjudici de la conveniència que en el moment de lliurar la informació personal sol·licitada sigui convenient recordar a la persona reclamant el deure de confidencialitat respecte aquesta informació que li imposa tant la legislació de règim local (article 164.6 TRLMRLC) com l'LOPD (article 10), de manera que no pot ser utilitzada per a una finalitat diferent a la que justifica l'accés.

Conclusió

En el cas de la publicació de documents originàriament en suport paper, posteriorment digitalitzats i incorporats a la seu electrònica de la corporació, per donar compliment a les obligacions de publicitat activa derivades de la Llei 19/2014, valdria la pena prendre com a pràctica generalitzada, suprimir les signatures en el moment d'escanejar i publicar els documents al web, sempre que en el mateix lloc web es faci constar expressament que es disposa de la documentació original signada a efectes de que pugui ser consultada. Aquesta mesura seria menys intrusiva, amb caràcter general, respecte al dret a la protecció de dades de caràcter personal.

En el cas de sol·licituds d'accés als diferents documents que estiguin en poder de la corporació per part de qualsevol ciutadà, i al marge que caldria analitzar el tipus d'informació que es demana en cada sol·licitud concreta, cal considerar la possibilitat de lliurar la documentació a la qual es pretén accedir, fent una dissociació prèvia i ometre la signatura, sempre que en la documentació que es lliura s'adverteixi sobre aquesta circumstància i es faci constar que aquesta es correspon amb el document original signat que consta en l'expedient, en aquest cas signat per la persona que lliura aquesta documentació. Aquesta mesura, de ser possible, seria menys intrusiva respecte al dret a la protecció de dades de caràcter personal.

En el cas que qui sol·liciti l'accés a la documentació siguin càrrecs electes que la demanen en exercici de les funcions que els atribueix la legislació de regim local, tenint en compte el règim jurídic específic previst per als regidors i diputats provincials, no sembla que s'hagi de restringir la inclusió de les signatures que constin en els documents.

Barcelona, 1 de juliol de 2016